Hoci sa všetky príšerky tvárili ako hlupáci, keď som sa pýtal na Kudrlinku a Dierka, celá záhada sa čoskoro vyriešila. Zrazu sa v stene objavil otvor a Kudrlinka s Dierkom vstúpili do izby. Ani som nemal čas sa na nič opýtať. Našťastie Dierko, príšerka pre otvory, vedel aj to, ako urobiť, aby steny vyzerali ako nedotknuté, hoci v nich pretým urobil dieru.

A tak sme sa s pánom Flatom rozprávali. Vraj nebola náhoda, že on a príšerky sa zjavili v mojej izbe. Odkedy ich vyhnali z *Knihy príšer*, hľadali doktora Brota.

Ako prvé mi napadlo, že musím nájsť *Knihu príšer*, aby sa moji priatelia mohli vrátiť domov.

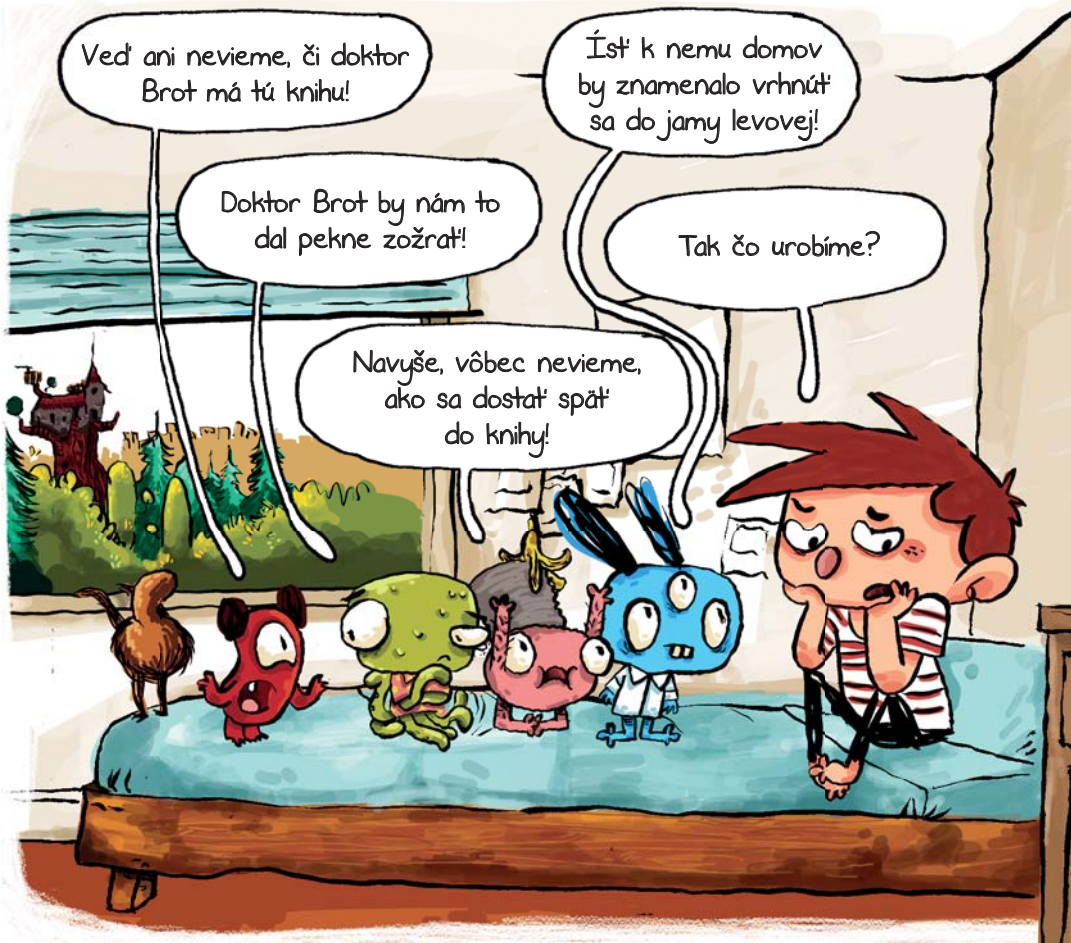

Hoci mi bolo jasné, že *Knihu príšer* musíme získať za každú cenu, uvedomil som si, že to nebude také ľahké, ako som si myslel.

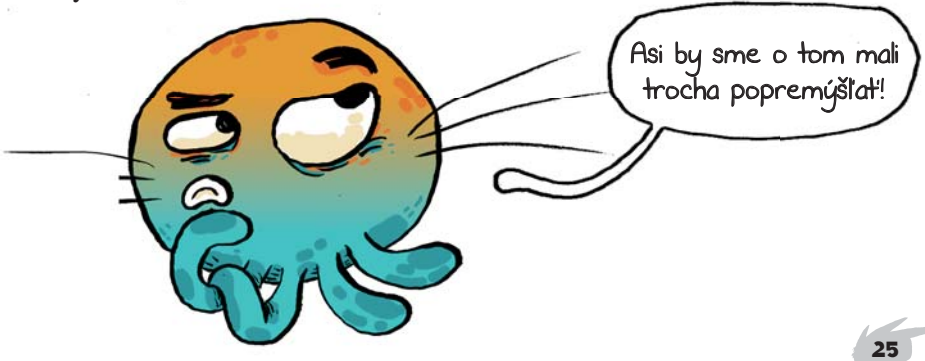

Hovorili, že musia byť trpezliví a vyčkať, kým doktor Brot neurobí nejakú chybu. Všetkým bolo jasné, že mu musíme zabrániť, aby vykonal nejakú ďalšiu zlomyseľnosť. Bolo zrejmé, že treba mať oči na stopkách. Najmä keď sa mi snažili vysvetliť, čo je doktor Brot vlastne zač.

Tak dobre, doktor Brot predstavuje nebezpečenstvo, ale čo Nap? Aký je asistent doktora Brota? V podstate nikto nevedel o Napovi vôbec nič a to, čo povedali aspoň niektorí, nestálo za reč.

Nulko sa podujal na to, že sa vynasnaží zistiť, aké budú ďalšie kroky doktora Brota, ale mal som dojem, že v tom nemal celkom jasno. Isté je, že všetky Nulkove kalkulácie mi pripadali nepochopiteľné.

Ničomu som vôbec, ale vôbec nerozumel, no keďže som už strávil tri týždne s príšerkami, začínalo mi byť jasné, že niekedy veci riešia tým najčudnejším, najzložitejším a najbláznivejším spôsobom.

Vtedy večer sme si s pánom Flatom čítali *Alicu v krajine zázrakov* od Lewisa Carrolla a všetky príšerky nás v absolútnom tichu a s ústami dokorán počúvali. No, to o tom absolútnom tichu je iba výmysel.

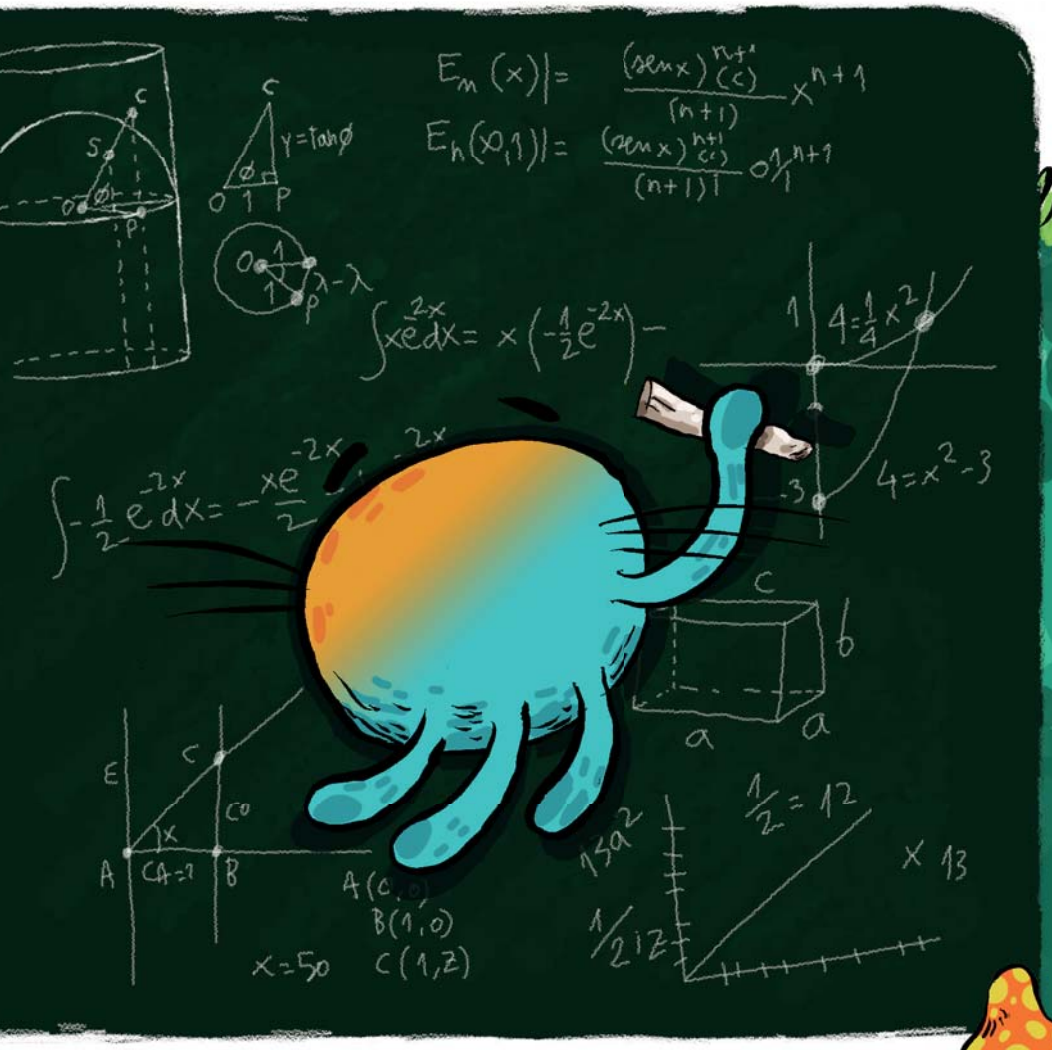

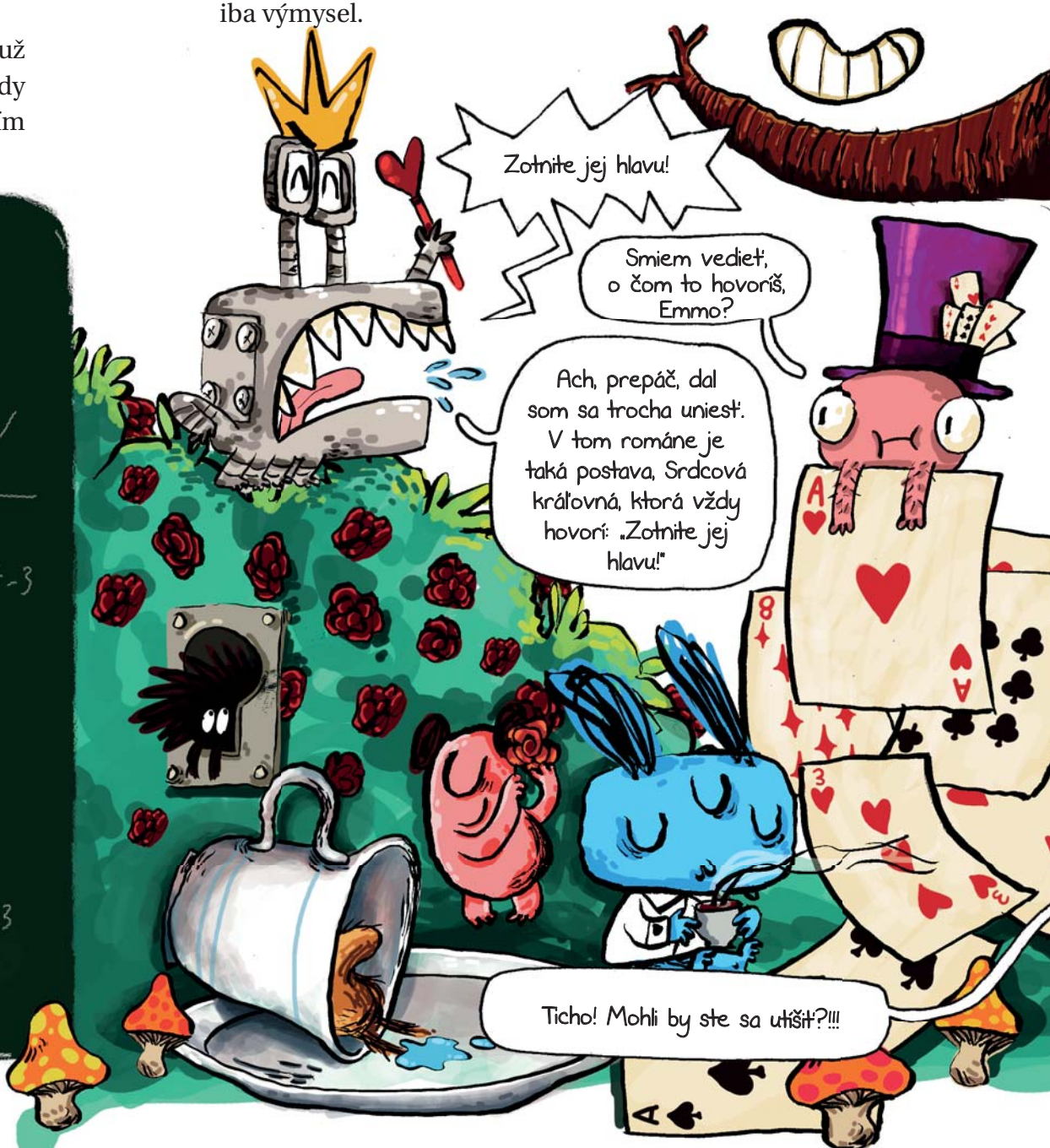

Keď sme si čítali už dosť dlho, vyrušil nás môj otec. Bolo neskoro, preto chcel, aby som zhasol svetlo. Kým bol v izbe, príšerky sa ani nepohli, vyzerali ako obyčajné hračky. Už boli zvyknuté. A keď otec odišiel, mohli sme si vďaka Emmovi ďalej čítať.

Čítali sme si dlho do noci, Alicin príbeh nás všetkých veľmi vzrušoval. A keďže na konci knihy ju súdia, chceli sme vedieť, ako to s ňou dopadne!
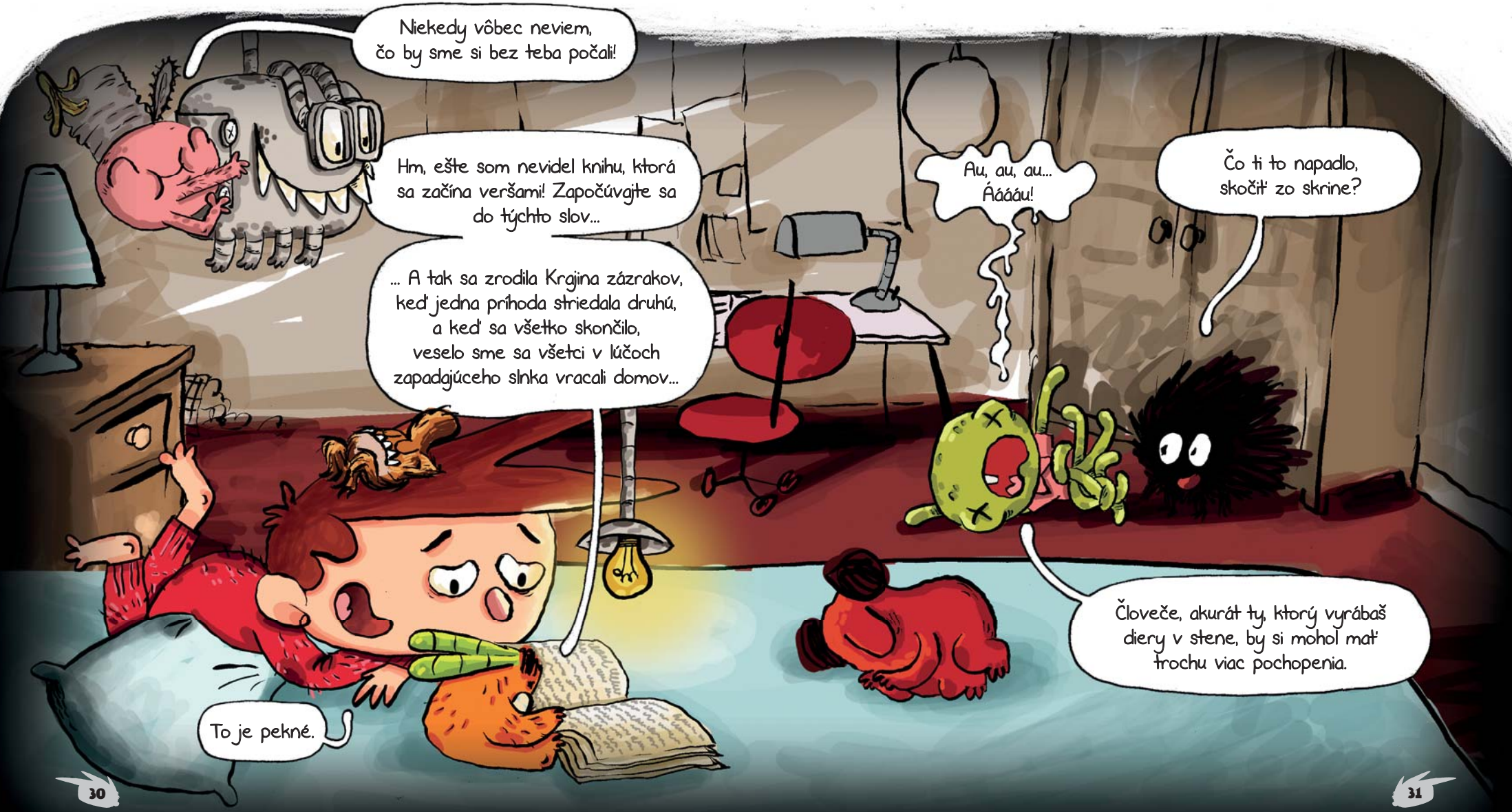
Potom sme mali malú nepríjemnosť s Notičkom, ktorý skočil zo skrine dolu, lebo chcel napodobniť pád Alice do králičej nory, a trocha sa pochrámal.